

חכמתו של לוי אשכול

גם הסויה משמשת כמקור לחומרי גלם לתעשיית המזון. שמן עופות, חזיר, בקר ומוצרי חלב.

הסויה פופולארית משום שאין בה כולסטרול וכך מוצאת עצמה במרגרינה, רוטב לסלטים, מיוזנו ואפילו בעוגות - קצור המקום להמשיך ברשימה, אך שאל את הכלב שלך מהו המזון החביב עליו.

שמן סויה משמש למניעת התפוצצויות במעלות המובילות גרעינים, והוא אף מהווה את הדיו החדש ביותר להדמסת העיתון אותו אתה מחזיק. מכאן דרכו קצרה מאד לתעשיית הצביעים.

ודע הכותנה, אם אין טומנים אותה באדמה מחדש, הינו מקור לשמן עבור מרגרינה, רטבי חלב, עוגיות וכו'. אין צורך להזכיר בגדים ובדי ריפוד, אך מה בדבר פולטרים, אבק שרייפה, סיטולים ונייר?

כמות היישומים שניתן להפיק משלושה גידולי הבסיס החקלאיים האלה הינה כמעט בלתי מוגבלת, וכספי מחקר ניכרים מושקעים בפיתוח יישומים חדשים. על כן, בפעם הבאה שיוור הגשם, או לחילופין, שלא נדע כעצירת גשמים, חשוב לא רק על המטריה ששכחת בבית, אלא גם על חוכמתו של לוי אשכול, והתפלל להמשך הגשם גם כאן וגם באמריקה.

בע של השלה, מתחילים עמיר לנים האלכוהול מיוצרים מהתירס לצרכי בני אדם ותעשייה.

בתהליך הייצור נפלט פחמן דו-חמצני רב. גיש להתססה של משקאות קלים (מגוים), העמיר לנים משמשים ליצור נייר, דבק, קוסמטיקה, לבידים, בטריות, פלסטיק ועוד שימושים אחרים.

ולבסוף, מהתירס מייצרים גם דלק למכוניות (גורול). שימוש אחרון זה מעורר ויכוח רציני ביותר.

בתקופת העודפים הגדולים של גרעינים נחקקו חוקים פדרליים ובמספר מדינות בארצות-הברית המעניקות סובסידיה מהותית לשימוש בתירס כחומר גלם לדלק. יצוין שגם או, כאשר מחירי הדלק היו בשיאם, לא היה ניתן לייצר דלק מגרעינים במחיר זול יותר מדליק פטרולימ.

כיום, כאשר יתכן והמשך הבצורת ייצור מחירי סויה גרעינים, ונגרמה עליית מחירים חדה במזון לבעלי חיים, ומצד שני מחירי הדלקים הקונוונציונאליים נמצאים בשפל, יש ספק לדעת רבים אם יש מקום להמשיך לעודד יצור דלק מגרעינים.

למרות שנסיונו של הנרי פורד לייצר מכונית ממוצרי לוד אי של סויה (סוימבול) נכשל,

מאת רני דיסניק
מספרים על לוי אשכול, שר האוצר וראש הממשלה המוחזק, כי יום אחד דיווח לו עורך מודיעין, כי יש בצורת חמורה. הלבן, שאל אשכול. כנכב, השיב העורך. אז, כן, השיב אשכול, אינני מודאג; חששתי שיש בצורת כאמריקה. ובכן יש בצורת כאמריקה ותנה מתברר. כמה צדק לוי אשכול.

הפגיעה החמורה ביבולים הבסיסיים של החקלאות האמריקאית (תירס, סויה וכו') תנה הערכה בתחילת אוגוסט לכ-30% מהיבול.

פגיעה זו לא תפגע באספקת המזון לארצות-הברית או אפילו בעולם, אך תחבטא בכנראה בעלייה של 3.5% במחירי המזון.

ואולם, הפגיעה העיקרית עשויה להיות בתעשייה, ולא רק בוו של מזון.

התירס, למשל, משמש כמזון עיקרי לתרנגולות, לחזירים ולבקר. מוצרי הלוחאי של התירס משמשים בייצור הטעם והצ-

בין תנועת העבודה לתנועת החרות המסיפות, להשתמטות משירות צבאי אפשר שגם שותפות עם שתי הנציגות המוכהקות של אורחיה הערביים של המדינה יכול להיתפס, אם לא כמגמה רצויה, לפחות כהכרח כל יוגנה לצרכים קואליציוניים ארו-

הוק. מהסיסמה שטבע דוד בן-גוריון "רוץ מחרות ומק"י" נותר רק החלק השני. לוי אשכול המנות כבר הוסיף את האיש שישב לימינו של יוהנן בארד לשבת בממשלתו, ושמעון פרס ישב בממשלתו של יצחק שמיר. הסכם השלום עם מצרים ומחויבות הלייבור להסכמי קמפדייוויד העניקו לו גושפנקה בינלאומית, ומצד שני הביאו לצמיחתן של מפלגות שהי תנגדו לנסיגה מסיני. הפעקת של "התחיה" ו"כ"ך" בימין הוידה הפוליטית, הוידה בהכרח את הלייבור, לפחות בעיני הבריות, אל עבר המרכז.

תומעה דומה התרחשה גם בגדה השמאלית של מפת המפלגות, עם התפענה של הרשימה המתקרמת. למרות שקשה להצביע על מער אידאולוגי עמוק בינה לכך חר"ש, העניקו הניסיונות לפסילתה של המתקרמת (כאיוון לפסילת רשימתו של מאיר כהנא) לגיטימציה חלקית לחר"ש. הסקרים מלמדים שאם תרצה מפלגת העבודה לכוון בנובמבר ממשלה בעלת מדיניות שלום ופשרה, היא לא תוכל להתרדד בלי השמאל הלא-ציוני.

מכיב נוסחת יריב-שמיטוב למ"מ עם אש"ף ורחיית ההכרעה בדבר גבר לוח הקבע, אפשר לשרטט קווי יסוד משותפים עם חר"ש והמתקרמת. אם האחרונה אינה מצטיינת וי מהוגנת, ניתן לנסות תחילה בלעדיית יותר גרוע מעוד ארבע שנות אחרות מעוותת ומשתקת זה לא יכול להיות.

הפרגמטיים של חר"ש ר המתקרמת מצא ביטוי מובהק בהצבעתן בכנסת שאישרה את בחירתו של שלמה הלל ליושב-ראש ב-1984. אף שערביי ישראל לא שכחו כי בחינתו שר המשטרה היה הלל אחראי על האירועים העקובים מרם כיום הארמה, הצביעה המתקרמת בעדו, ואילו חר"ש הסתפקה בהי מנעות. האחרונה תרמה גם לבחירתו של חיים הרצוג לנשיא ב-1983.

פרס אינו נרוע מחיזורים אחרים שר האוצר מבעלה, שמופרי תוים מרעעים בקול שמחה לאיד לכל כשלונו של המדינה הציונית. נראה שהציבור כבר התרגל לברית המחרה

בלי חרות, עם מק"י

אחרי שותפות עם הלייבור, ובימים שבהם מותר לשבת עם מפלגות דתיות אנטי-ציוניות, הגיע הזמן ללגיטימציה למפלגות השמאל הערביות

אזורים המאיימים על שלום העולם. גורמי ביטחון אומרים כי אם חר"ש והתנועה המתקרמת לא היו קיימות, היה צריך להמציא אותן. שתיהן מתעלות את רוח הלאומנות הותית כול כרוזב הערביי-ישראלי לפעילות פוליטית לגיטימית. כבר פורסם כי באחת מהפגנות ההודרות עם תושבי השטחים שהיו בצורת החרימו סדרני חר"ש את דגלי פלשתין המכונים "דגלי אש"ף".

מחמר מייערי הציע באחרונה בר איין עיתונאי לתושב ג'נין להמיר את חלומו לשוב לביתו בחיפה כפתרונות מצאותיים יותר. קשה ולא ריאלי לדרוש יותר מזה ממפלגות שאזור הבחירה שלהן הוא רובו ככולו ערבי (95% מבין מצביעי חר"ש ו-99% מבין מצביעי המתקרמת). על כן מיותרת וחסרת הגיון היא הדרשה שמפלגות אלו יהווה כמצעיהן עם מטרות הציונות הנשענות בין השאר על חוק השבות.

הפרגמטיים של חר"ש ר המתקרמת מצא ביטוי מובהק בהצבעתן בכנסת שאישרה את בחירתו של שלמה הלל ליושב-ראש ב-1984. אף שערביי ישראל לא שכחו כי בחינתו שר המשטרה היה הלל אחראי על האירועים העקובים מרם כיום הארמה, הצביעה המתקרמת בעדו, ואילו חר"ש הסתפקה בהי מנעות. האחרונה תרמה גם לבחירתו של חיים הרצוג לנשיא ב-1983.

פרס אינו נרוע מחיזורים אחרים שר האוצר מבעלה, שמופרי תוים מרעעים בקול שמחה לאיד לכל כשלונו של המדינה הציונית. נראה שהציבור כבר התרגל לברית המחרה

רק בתרדי הדרים מעיו מישור לשאול בלחש-בלחש מה היה קורה לו פסעו צעד נוסף קדימה. איזה אסון היה מתרחש אם במקום להשתמש במאיר וילנר, מוזהר מייערי וחבריהם בכ"כ לוקי חוסס ללייבור - היו מבקשים מהם "תמיכה מבחון" נוסח אנג'י. הוזה אומר, שותפות קואליציונית ללא תיקים בממשלה, תמורת יתר שוויון למיגור הערבי, האם חר"ש והמתקרמת היו מבשילות את הנסיגה מלבנון או את בלימת האינפלציה, האם היו מסכנות את היחסים עם מצרים בתמרוג-סרק כפרשת טאבה פרס עצמו טוען שאין פסע פוליטי חמור יותר מפשעו של משה ארנס שנסע בחשאי אל ג'ורג' סול'ז כדי לטכל את הסכם לונדון. תופיק טובי, תומך ותיק של הוועדה הבינלאומית בהשתתפות בריה"מ, לא היה עומד כדרכו המדינית של ראש ממשלתו שמעון פרס.

המפלגה הקומוניסטית הישראלית היא האוהדתו-חוקית ביותר בין חברי תיה בעולם המערבי. לא בכדי נוהג פרס לקנסר את וילנר כהוכיחו לו בכל הוויכוחים את דבר קיומם של הגלאנטוס והפרסטרודיקה ואת ה עובדה שברו-נייב אינו עוד מנהיג המפלגה. ואילו מידת הנאמנות למוסקוה מבטיחה עתה את נאמנותם של הקומוניסטים הישראלים גם למדיניות החוץ של הפטרון. כפי שאימצו את הגישה הסובייטית המסוייגת מטרה, מכירה בזכות קיומה של ישראל. כגבולות 67 ומצודת במדינה פלשתינאית לצד ישראל, כך אפשר לצפות שהם יתמכו בנטיה הסובייטית לגטרל סיכסוכים

ימים לא רבים לפני שמפלגת העבודה הצטרפה לממשלת האחרות עם הלייבור, ניסו כמה מחבריה, ללא הצלחה, לכוון ממשלה צרה. חברים מרכזיים למדי ובהם משה שחל, עוזי ברעם, רפי ארדי ויוסי ביילין, חישבו ומצאו כי הצירוף של המערך, יחד, רצו ושינוי, עם תשלום נאות ליגאל הודי בין ולאחריו אבדו הצירוף ר'תמיכה מבחון של חר"ש והרשימה ה מתקרמת לשלום - כל אלה מטכמים ב-61 מנרטים.

היוזמים הניחו כי עד מהרה יצטרפו המפלגות הדתיות לק"י אליציה, וכך ישיגו גם את מידת היציבות הראויה ארריכות ימים. היה זה דווקא עוד ויצמן, לימים - לא הרבה ימים - החסיד המובהק ביותר של פירוק ממשלת האחרות, שעמד או בתוקף רב על כינונה.

יצחק נבון הטיל אף הוא מעין וטר על אותו רעיון שכבר החל לקסום למנהיג המפלגה שמעון פרס, והוא נגנז. המערך העדיף את הברית עם האיש האחראי למלחמת לבנון, שגבתה 650 חרוגים, ואת החבורה הלא-ציונית מאנ"י ו"ס - על-פני שטענו קואליציוני עם ששת הלא-ציונים מחר"ש ו"המתקרמת". פרס הסתפק בהם כ"בלוק חוסס" שהוביל בהכרח לממשלת האחרות.

ארבע שנים אחר כך, למודי אכזבות מהשותפות המשתקת ומ תוסכלים מהתמצת הורמנויות לש לום, מאוחרים בעבודה את המושג "בלוק חוסס". מקווים שם כי הפעם יסייעו להם שתי רשימות השמאל הקיצוני כדי לסכל ממשלת ימין צרה. למודי ניסיון, הם מבטיחים לאלץ את הלייבור להסתפק כשותפות משנית בממשלת פרס. על רוטאציה אין מה לדבר. זהו הלך שלמו במפלגת העבודה מארבע השנים האחרונות.

ת.ד. 724 ירושלים, ת.ד. 30215, חל-מ"ב, 70: 03-64050
קטעי עתונות
29 אוג' 1988
הארץ

228
מאת עקיבא אלדר